

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

XLV. S. Cælestinus I. Anno Christi 423. Theodosii II. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

Augustinus scripsit libros quatuor contra duas epistolas Pelagianorum, quos Bonifacio Papæ nuncupavit, ad eumque misit per Alypium.

(6) Decretum simile huic editum est a Sotere,

XLV.

S. CÆLESTINUS I.

ANNO CHRISTI 423.

THEODOSII II. 16.

CÆLESTINUM Diaconum Pri- Bar. an.
sci filium Romanum anno 423. 423 §. 8. 9
III. Nonas Novembr. in Petri sede Pag. §. 7.
11.

*Dominus Deus noster sine ulla plebis suæ dis-
cissione constituit, (1) licet, qui ab Eulalio steterant, adhuc in schisma-
te perseverarent, eumque, ut est in Libro Pontificali, peterent revocari.
Decessorum vestigia secutus Novatianis Ecclesias, quas Romæ habebant, ad-
mit, & Rusticulam eorum Episcopum clam in privatis adibus plebem colligere
compulit. Etenim ad id usque temporis Novatiani Romæ plurimum floruerant,
eum multas ibi Ecclesias possiderent, & maximam populi multitudinem in eis
colligerent. (2) Idem sciens damnatis non examen iudicii, sed solum pœnitent-*

M §

112

via remedium esse prestandum, Celestium
 quasi non discusso negotio audientiam po-
 stulantem, totius Italia finibus iussit ex-
 trudi: adeò & præcessorum statuta & de-
 creta Synodalia inviolabiliter servanda
 censebat, ut quod semel meruerat ab-
 scindi, nequaquam admitteret retractari.
 Nec verò segniore curâ ab hoc eodem mor-
 bo Britannias liberavit, quando quos-
 dam inimicos gratia solum sua originis
 occupantes, (3) etiam ab illo secreto ex-
 clusit Oceani, & ordinato Scotis Episco-
 po, dum Romanam Insulam studet ser-
 vare Catholicam, facit etiam barbaram
 Christianam. (4) Per hunc virum et-
 iam Orientales Ecclesiæ geminâ peste pur-
 gate sunt, quando Cyrillo Alexandrina
 urbis Antistiti, gloriosissimo Fidei Ca-
 tholica defensori, ad exsecandam Nesto-
 rianam impietatem Apostolico auxiliatus
 est gladio, quo etiam Pelagiani, dum
 cognatis confœderantur erroribus, iterum
 prosternerentur. (5) Nimirum celebra-
 to Romæ Concilio Nestorium Con-
 stantinopolitanum Antistitem inaudi-
 tæ hæreseos auctorem (6) & Chri-
 stianorum communionem, & Episco-
 patu privatum fore edixit, nî usus
 dato in pœnitentiam spatio decem
 die-

Bar. an.

430. § 12.

23. 25. 57

60. Pag.

§. 4. 5.

dierum errorem deponeret. Exequendæ sententiæ & suæ fungendæ vicis negotium Cyrillo dedit. Cognitâ re Nestorius imminentem capiti suo procellam in caput Cyrilli ipsius studuit convertere. Priusquam enim Cælestini epistola ex Romano Concilio data unâ cum Cyrilli & Concilii Alexandrini epistola Synodica, eique subjectis duodecim anathematismis sibi redderetur, fraudibus insinuavit se Theodosio, persuasitque, *ut sacram ad Cyrillum dirigeret & à sua eum persecutione compesceret.* (7) Directâ sacrâ Imperator eum arguit *tanquam inquietum & scandala sectantem*, Conciliûmque omnibus Episcopis Ephesum indixit, *ut conferrent de Nestorii libris & Cyrilli iudicium.* (8) At fraudi eventus defuit. Siquidem Nestorius hæreseos compertus, in eaque obstinatiùs in dies perseverans, ab universo Episcoporum cœtu anathemate damnatus est, & amotus Episcopatu. Concilii acta Cælestinus rata atque perpetua fecit auctoritate suâ. (9) Semipelagianos Massilienses Bar. an. 431. §. doctrinæ Augustini de Prædestinatione & Gratia obtrectantes, scriptâ ad 187. Epi-

Episcopos Galliaë epistolâ compescuit, & Augustinum ornavit laude meritâ. (10) Constituit teste Libro Pontificali, ut Psalmi David centum quinquaginta ante Sacrificium psallerentur antiphonatim ex omnibus, quod antea non fiebat, sed tantum Epistola Pauli recitabantur, & sanctum Evangelium: & sic, quod additur in alio codice, Missa fiebant. (11) Anno 432. VIII. Idus April. naturæ concessit, cum annos octo, menses quinque, & dies tres fuisset in procuratione Ecclesiæ Catholicæ egregius.

An. 432.
§. 35.
Pag. §. 5.

ANNOTATIONES.

- (1) S. Augustinus epist. 209. al. 261.
 (2) Socrates lib. 7 cap. 11.
 (3) *Pelagium gente Britannum* dicit Marius Mercator initio Commonitorii. A. S. Prospero in Carmine de ingratis cap. 1. dicitur *coluber Britannus*. ab Orosio in Apologetico *Britannicus noster*. Augustinus epist. 186. aliàs 106. *Pelagium*, quem credimus, ut ab illo distingueretur, qui *Pelagius Tarenti* dicitur, Britonem fuisse cognominatum.
 (4) Idem S. Prosper in Chronico pag. 744. *Ad Scotos in Christum credentes ordinatur à Papa Celestino Palladius*.

Et primus Episcopus mittitur. Contentio est inter Hibernos & Scotos de Palladii missione. Illi, quos constat Scotos appellatos à veteribus, dicunt, Palladium missum in Insulam suam: Scoti verò, sive ut nunc vocantur, Scoto-Britanni, ad se missum esse confirmant. Pagius ad an. 431. §. 51.

(5) S. Prosper contra Collatorem cap. 21. pap. 363.

(6) Nestorius contrario Apollinaris morbo, dum sese duas in Christo substantias distinguere simulat, duas introducit repente personas, & inaudito scelere duos esse vult Filios Dei, duos Christos, unum Deum, alterum hominem, unum, qui ex Patre, alterum, qui sit generatus ex Matre. Atque ideo asserit, Sanctam Mariam non Theotócon (Dei Genitricem) sed Christotócon (Christi Genitricem) esse dicendam, quia scilicet ex ea non ille Christus, qui Deus, sed ille, qui erat homo, natus sit: S. Vincentius Lirinensis in Commonit. cap. 12.

Nestorium obiisse linguâ à vermibus exesâ, scribit Euagrius lib. 1. Hist. Eccl. cap. 7.

(7) Sasra, Epistola, diploma Principis: Ducangius in Glossario.

(8) Liberatus in Breviario cap. 4. & 5. apud Lab. tom. 5. Cone. pag. 744.

Concilium hoc est Ephesinum Oecumen. Concil. III. an. 431. convocatum à prædicto Theo-Oecum. dosio juniore, Orientis Imperatore. Ejus III.
con-

convocationem tanquam consilio suo & auctoritate factam Cælestinus ratam habuit. Interfuerunt Episcopi *ducenti fere numero*, ut ait S. Vincentius Lirinensis in Commitorio cap. 29. Suos ad Concilium legatos Pontifex misit Arcadium & Projectum Episcopos, ac Philippum Presbyterum. Ante horum adventum Concilio præfuit Cyrillus Alexandrinus cum suo, tum Cælestini nomine. Suo, quia ex sanctione Canonum Nicænorum primus erat post Romanum Pontificem Episcopus, ideoque absentibus legatis Pontificis Romani, ipse primum in Concilio locum debebat obtinere: Nomine Cælestini, quia ei mandaverat Cælestinus, ut susciperet executionem sententiæ in Romana Synodo latæ contra Nestorium. Quæ de re in Concilio agebatur. Utrum verò etiam postquam legati Ephesum appulere, Cælestini personam gesserit, non convenit. Quòd si quis causam quærat, cur Cælestinus post Cyrillum Vicarium datum tres alios legaverit, hanc reddit Petrus de Marca lib. 5. De Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 4. §. 7. *Etenim Theodosius Imperator à Nestorii fautoribus circumventus, dissidium in Ecclesiam inductum Cyrillo impunitabat, qui contentionibus ex invidia adversus Nestorium accensis pacem Ecclesia turbasset. . . . Quare necessarium omnino fuit, ut Cælestinus alios præter Cyrillum Legatos mitteret, qui posteriores curas ad generalem Synodum deferrent,*

vent, & Cyrilli anathematismos confirmarent. Duodecim igitur Cyrilli anathematismis, quos superiore anno 430. habito Alexandria Concilio, adversus Nestorii insanias ediderat, confirmatis, statutum est, unam tantum esse in Christo divinam personam, duas verò naturas divinam & humanam sine ulla confusione ac divisione conjunctas inter se, eoque Mariam Virginem verè dici & esse Θεοτόκον: *Deiparam*. Quæ res ipso Natali Christi die Romam allata Urbem complevit lætitiâ tantâ, ut *Maria Mater Dei* ferretur omnium ore. Unde, ut observat Baronius ad an. 431. 9. 179. additamentum illud accepisse creditur Angelica Salutatio clamore subjicientium: *Sancta Maria Mater Dei ora pro nobis* &c. Cum Nestorio damnati etiam Pelagiani, qui Cælestiani nuncupantur à Concilio, quod Cælestius apud Ephesum Presbyter consecratus longè notior esset, quàm Pelagius. Concilium septem actionibus absolutum est. In postrema sanciti Canones sex, quibus aut Nestoriani de gradu Ecclesiasticæ dignitatis dejiciuntur, aut à Nestorianis dejecti restituuntur. Lege Historiam nostram Familiæ Sacræ, De Maria Virgine cap. 4. annotat. 3.

(9) Vides hinc, mentiri Laurentium Vallam scribentem in Declamatione de falsa donatione Constantini, Cælestinum *cum Nestorio hæretico sensisse*: nisi dicere velis, eum abreptum declamationis æstu, deceptumque similitudine nominis adscripsisse

Cæ-

Cælestino Pontifici crimen Cælestii Pelagiani hæretici, cui errores aliqui fuerunt cum Nestorianis communes. Baronius ad an. 432. §. 36. & Bellarminus lib. 4. De Rom. Pont. cap. 10.

(10) Epistola 1. cap. 2. apud Lab. tom. 2. Conc. pag. 1612. & apud S. Prosperum pag. 262. & contra collatorem cap. 21. pag. 363.

Semipelagiani admittebant prevenientis gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei: Et in hoc erant hæretici, quòd vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere vel obtemperare. Quam propositionem, numero quartam inter famosas propositiones Jansenii, tanquam falsam & hæreticam damnârunt Pontifices Innocentius XI. & Alexander VIII.

(11) *Quomodo hæc psalmodiarum modulatio intelligenda sit, an de aliquibus tantum versiculis, Et de quibus, an de aliquo integro psalmo diverso pro diversitate officiorum, an de antiphona ex psalmis excerpta, obscurum est. . . . Quid est autem canere antiphonatim, nisi alternis Choris?* Bona lib. 2. Ret. Liturg. cap. 3. §. 1. ubi ea colligit, quæ pertinent ad memoratum Cælestini decretum.

Card. Thomafius apud Franciscum Blanchinum in notis ad Anastasium Bibliothecarium tom. 3. pag. 94. *Primus, qui Psalmos binis Choris concinendos institueret, fuit*

fuere *Flavianus, & Diodorus S. Athanasio* aequales. Isti namque primi (cui scribit *Theodoretus Episcopus Cyri apud Hist. Tripart. lib. 5. cap. 32.*) in duas partes chorum psallentium dividentes ex successione Davidicam melodiam cantare docuerunt: & hoc in Antiochia primitus fieri cœpit; & dispersum ad terminos totius Orbis usque pervenit.

Walafridus Strabo de rebus Ecclesiasticis cap. 22 *Antiphonas ad introitum dicere, Celestinus Papa XLV. instituit, sicut legitur in gestis Pontificum Romanorum, cum ad ejus usque tempora ante Sacrificium lectio una Apostoli tantum, & Evangelium legeretur.*

XLVI.

S. SIXTUS III.

ANNO CHRISTI 432.

THEODOSII II. 25. VALENTINIANI III. 8.

SIXTUS III. Sixti filius, Presbyter Romanus, & acerrimus Pelagianorum adversarius. Zosimo enim regnante, omnium primum anathema eis in populo frequentissimo pronuntiâsse, scribit D. Augustinus epist. 194. Anno 432. VI. Kal. Majas Romana Ecclesia Sandini Vitæ Pontif. N pra.

Bar. an.
432. §.
38. Pag.
§. 6.
Bar. an.
418. §.
18. aliâ
105